

ning. Jeg skal dog troe, at i det Mindste den 1ste Landskingsmand for 10de Kred (Vejsen), efterat have fulgt Forhandlingerne her, vil være kommen til Erkjendelse af, at det ikke paa nogen Maade gaar an at lade de jydsk-syenske Jernbaner blive i Hænderne paa et ikke eksisterende Driftselskab, — thi dertil er Selskabet jo i Virkeligheden blevet —, eller rettere paa en enkelt Mand, hvis finansielle Forhold nu ere saa forviklede, at der er den største Sandsynlighed for, at de jydsk-syenske Jernbaners Drift, hvis man ikke griber ind, meget snart vil, ja maa gaae over i andre Hænder, som vi ikke kjende, men som derved vilde komme til at udøve en stor Indflydelse i vort Land. Der er derfor, troer jeg, al Opfordring til ved den første Afstemning ligefrem at erkjende dette, at en Forandring maa der stee. Derefter vil der da blive Leilighed til yderligere at forhandle, om man blot skal gjøre nogle Forandringer i den af Regjeringen nu foreslaaede Ordning, eller om man skal slaae ind paa den Vej, som under Forhandlingerne er bleven dragen frem, og som den høitærede Indenrigsminister i og for sig selv ikke har udtalt sig imod, men tværtimod har antydet at være den, som han kunde staae nær, men som han ikke har døvet selv at foreslaae. Alt dette vil da kunne komme under nærmere Overveielse, man vil kunne undersøge, ikke blot, hvor stærk Stemningen er her i Thinget for at gaae den saaledes antydede Vej, men foreløbigt tillige prøve, hvorvidt denne Stemning ogsaa lader sig vække og gjøre gjældende paa et andet Sted, hvor der findes en ligesaa stor Indflydelse paa hele Sagen som her; man vil da ogsaa kunne tage i Betragtning den Anhydning, der fra et Medlem, der har stor Indsigt i disse Sager, nemlig fra den 7de Landskingsmand for 1ste Kred (David), idag er gjort om en tredie Ordning eller, om man vil, om en særegen Form af den anden heromhandlede Ordning, nemlig at Regjeringen udløste det nuværende saakaldte Driftselskab, men ikke for selv at overtage Driften, men for at bortforpagte Driften til Andre. Der foreligger saaledes meget Stof til nærmere Overveielse, og det Stof, som ved første Behandling ikke let vil kunne udtømmes eller bringes meget videre, end det allerede er

bragt. Jeg skal derfor ikke gaae videre ind paa Betragtningen af det Enkelte i disse forskjellige Forslag, men kun omtale et Par Punkter. Jeg troer, at den ærede sidste Taler havde megen Ret, naar han sagde, at der mod Overdragelsen af de jydsk-syenske Baners Drift til det sjællandske Jernbaneselskab talte, at der overfor dette Selskab vilde gjøre sig en vis provindsiel Mening gjældende. Jeg troer, at dette allerede tildeels har vist sig under denne Forhandling. Men jeg skal dog bemærke, at det sjællandske Jernbaneselskab ved den omhandlede Transaction vilde gaae saameget over til at blive et almindeligt dansk Jernbaneselskab, at det godt kunde forandre sit Navn derefter og at det vistnok snart vilde vise sig, at det havde ligesaa store Interesser i Sylland som paa Nerne. Jeg troer, at der ogsaa er gjort andre Momenter gjældende imod det sjællandske Jernbaneselskab, som man til en vis Grad maa modsigte Rigtigheden af. Jeg troer saaledes, at man har overdrevne Foresillinger om den Magt, der vilde blive lagt i dets Hænder. Jeg skal i saa Henseende blot gjøre opmærksom paa, at selv naar det kommer til tillige at drive de jydsk-syenske Baner, vilde dets Linier dog være overflaarne af Dampstibslinier, og disse Dampstibslinier ere i Regjeringens Hænder og vilde endnu i lang Tid danne det nødvendige Forbindelsesled imellem Banerne. Endvidere er det blevet nævnt, at Tilbagekjøbsretten efter den foreslaaede Ordning først vilde kunne indtræde om en længere Række af Aar; men dertil maa bemærkes, at allerede Muligheden af, at den i sin Tid kan blive gjort gjældende, vil tvinge Selskabet til at tage Hensyn til den. Man har endvidere sagt, at det efter den foreslaaede Ordning vil blive overordentligt vanskeligt at anvende denne Tilbagekjøbsret eller Udløsningsret, fordi der vil kræves en saa stor Capital dertil, men man overseer derved noget, at Valget af Tidspunktet for dens Anvendelse jo er lagt i Regjeringens Haand; Regjeringen vil kunne vælge, naar den vil fremtræde og gjøre denne sin Ret gjældende. Der er saaledes flere Momenter, der kunne gjøres gjældende for den foreslaaede Overdragelse til det sjællandske Jernbaneselskab, men jeg mener dermed paa ingen Maade, at